

Την **Κυριακή 17 Ιανουαρίου 2016, 6μμ - 9μμ**, θα πραγματοποιηθεί το **εισαγωγικό μάθημα** του σεμιναρίου **“Αφήγηση Ζωής”** με **ελεύθερη είσοδο**, στο **Εργαστήριο Σκέψης**, Μιαούλη 23, Ψυρρή.

Καθώς οι λέξεις είναι το βασικό υλικό που χτίζουμε τη σχέση μας με την πραγματικότητα, η δύναμη της γραφής γίνεται ένα σημαντικό εργαλείο έκφρασης, επικοινωνίας, αυτογνωσίας, προσωπικής ανάπτυξης και δημιουργικότητας.

Μέσω της αφήγησης κατασκευάζουμε, ανακατασκευάζουμε και με κάποιους τρόπους επινοούμε συνεχώς το παρόν, το παρελθόν και το μέλλον.

«Η ζωή δεν είναι αυτή που έζησε κανείς αλλά αυτή που θυμάται και όπως τη θυμάται για να την διηγηθεί»
Γκαμπριέλ Γκαρσία Μαρκές

Το βιωματικό σεμινάριο γραφής **“Αφήγηση Ζωής”** της δημοσιογράφου και συμβούλου ανθρωπίνων σχέσεων **Κρυσταλίας Πατούλη**, διανύει τον 7ο χρόνο του με πολλές συνεργασίες και εκδηλώσεις στο ενεργητικό του. Περισσότερες πληροφορίες: <https://afigisizois.wordpress.com/about/>

Info: Εργαστήριο Σκέψης, Κυριακή 17/01/2016, 6μμ-9μμ, Μιαούλη 23 (απέναντι από τον ηλεκτρικό σταθμό του τραίνου στο Μοναστηράκι), 1ος όροφος, Ψυρρή - Αθήνα.

Επικοινωνία - Δηλώσεις συμμετοχής: cpatouli@yahoo.gr, 6944203863.

Η πρόσκληση στο φ/β [εδώ](#)

Γράφουμε για να μάθουμε

Το 1ο εισαγωγικό μάθημα με ελεύθερη είσοδο

Σεμινάριο "Αφήγηση Ζωής"
της Κρυστάλλας Πατσούλη
(Βιομοιογράφος - σύμβουλος
ανθρώπινων σχέσεων)

Μέσω της αφήγησης κατασκευάζουμε, ανακατασκευάζουμε και με κάποιους τρόπους επινοούμε συνεχώς, το παρόν, το παρελθόν και το μέλλον, κάνοντας έργο-εν δυνάμει τέχνη-ότι δεν απωθούμε. Καθώς οι λέξεις είναι το βασικό υλικό που κτιζούμε τη σχέση μας με την πραγματικότητα, η δύναμη της γραφής γίνεται ένα από τα πιο σημαντικά εργαλεία αυτογνωσίας, έκφρασης και δημιουργικότητας.

"Η ζωή δεν είναι αυτή που έζησε κανείς, αλλά αυτή που θυμάται και όπως τη θυμάται για να την αφηγηθεί!"
Gabriel Garcia Márquez

Περισσότερες πληροφορίες - Επικοινωνία: crystal@yahoo.gr
afhgiato.wordpress.com/about/

«Κι όχι να πεις πως σήμερα δεν κουβεντιάζουν οι άνθρωποι -λόγια, άλλο τίποτα, άφθονα λόγια- μα δε συνομιλούν, δε λένε τίποτα δικό τους, προσωπικό, ιδιωτικό, ιδιαίτερο (και γι' αυτό καθολικό), μόνο λόγια, ξένα, μηχανικά, δημοσιογραφικά, γενικού ενδιαφέροντος, μεγάλοι τίτλοι εφημερίδων, γιατί, πράγματι, ξεφυλλίζουν πολλές εφημερίδες διαβάζοντας μόνον τα κεφαλαία γράμματα και τα εγκλήματα και τις αυτοκτονίες, ακούν επίσης τις ειδήσεις των 9 ή και των 12 απ' την τηλεόραση (έγχρωμη τώρα) - άνθρωποι επαρκώς ενημερωμένοι, πολύ παρόντες (εδώ και σήμερα), κι εντελώς από τον εαυτό τους, απ' το παρελθόν τους, το μέλλον τους και, φυσικά, απ' το παρόν τους, μακριά απ' τους άλλους...» Γιάννης Ρίτσος

«Γι' αυτό γράφω. Γιατί με γοητεύει να υπακούω σ' αυτόν που δε γνωρίζω, που είναι ο εαυτός μου ολάκερος, όχι ο μισός - που ανεβοκατεβαίνει τους δρόμους και «φέρεται εγγεγραμμένος στα μητρώα αρρένων του Δήμου». Είναι σωστό να δίνουμε στο άγνωστο το μέρος που του ανήκει· να γιατί πρέπει να γράφουμε [...] Κι ότι δεν υπάρχει χρυσόμαλλο δέρας είναι ψέματα· ο καθένας από μας είναι το χρυσόμαλλο δέρας του εαυτού του» Οδυσσέας Ελύτης.

«Δεν ξέρω, αλλά νομίζω πως όταν ο άνθρωπος ξανακατακτήσει την ανθρωπιά του, όταν ξαναρχίσει να δημιουργεί ανθρώπινο πολιτισμό, να γράφει πια την ιστορία κάθετα, όχι για λαούς και για μάζες, αλλά για τον Πάυλο, για τη Ρηνιώ, για την Ελένη, για το μαστρο-Στέφανο... τότε μονάχα οι άνθρωποι θα ξέρουν τι κοστίζει η ιστορία, τι κοστίζει η συμμετοχή» Χρόνης Μίσσιος